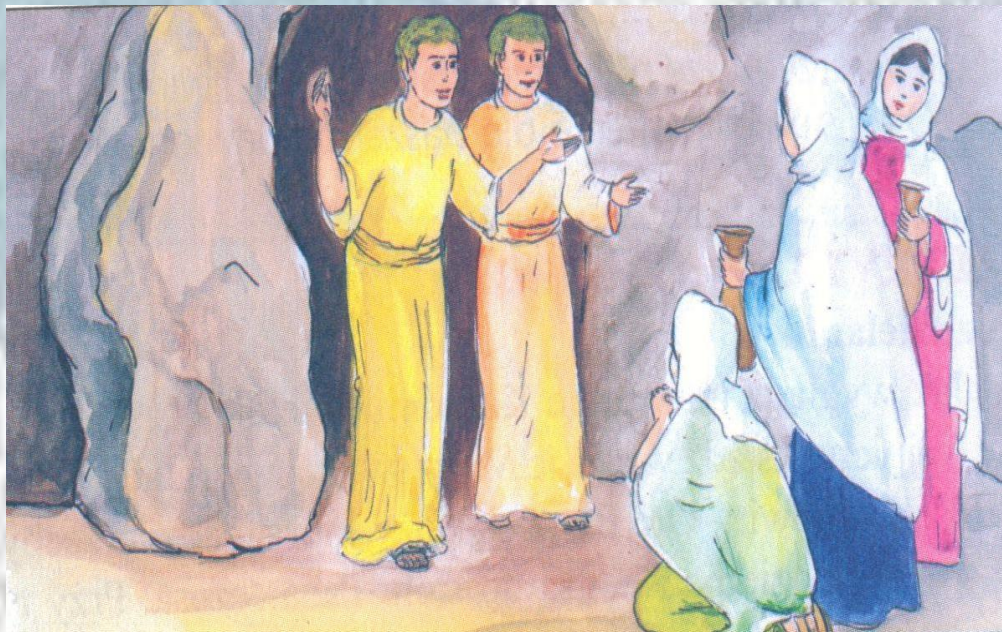

Radość zmartwychwstania

Kiedy minął czas
szabatu
święteczny,

Niewiasty poszły
do grobu Jezusa
pośpiesznie.

Jednak bardzo się
wszystkiemu
zdziwiły,

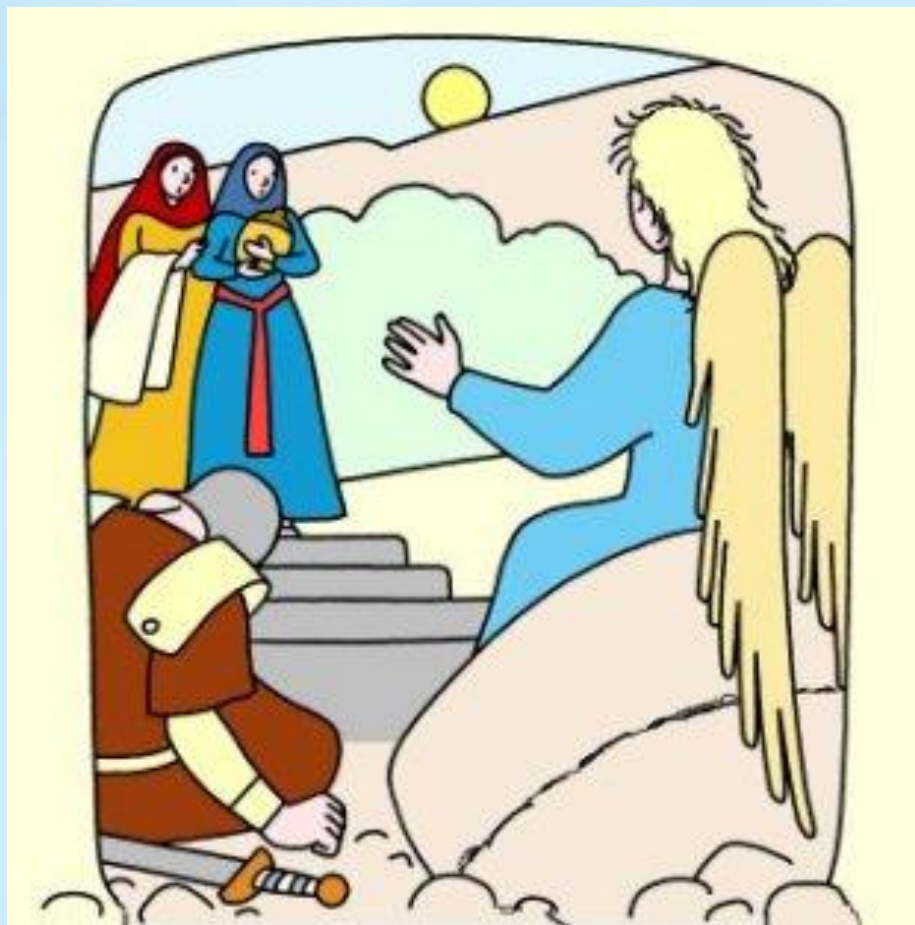
Bo Jezusa w
grobie już nie
zobaczyły.

Anioł, którego one
przy grobie
spotkały

Powiedział: Jezus
już jest
zmartwychwstały.

Boski posłaniec
kazał im iść do
apostołów

I oznajmić, że Jezus
żywy wyszedł
z grobu.

Kobiety więc do
apostołów się
udają,
Radosną nowinę
o Jezusie
opowiadają,
Lecz uczniowie
kobietom nie
uwierzyli,
Sami wszystko
przy grobie
sprawdzili.

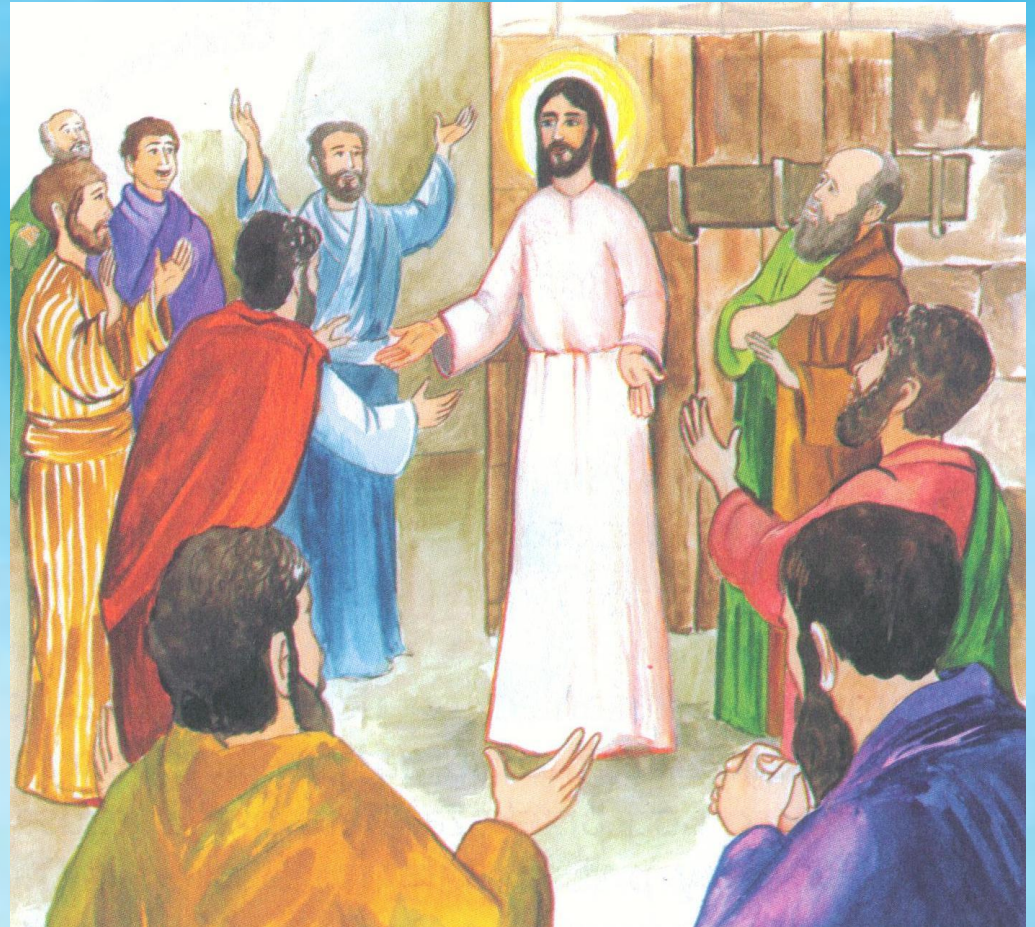

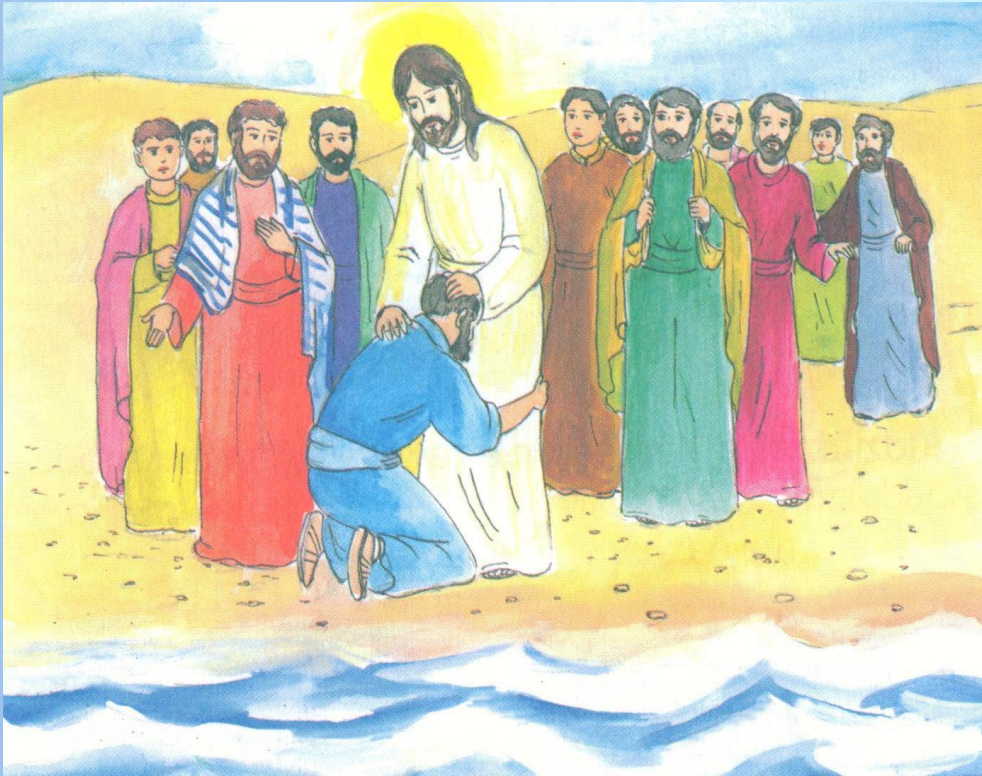
Jezus zaś żywy do
apostołów sam
przybywa,
Blizny po
gwoździach przed
nimi odkrywa.
Apostołowie w ten
cud
zmartwychwstani
a wierzą,
Z Jezusem przy
wspólnym stole
razem się cieszą.

Tylko Tomasza
wśród nich wtedy
nie ma,

Kiedy słyszy od
innych, to im nie
dowierza.

Jezus więc i jemu
się także ukazuje,
Ślady po ranach od
gwoździ mu
pokazuje.

Tomasz
zawstydzony na
kolana upada,
Pan mój i Bóg mój
do Jezusa
odpowiada.
Piotrowi zaś Jezus
o miłość zadaje
pytanie,
A on mówi: Tak, Ty
wiesz, że kocham
Cię Panie.

opr. s. Benita

Pomoc Duchowa

www.adonai.pl